

אהרון כהן

שיתוף תחילה פעולה עם חוקרי שרות הבסחוף, עד שהבין את מהלך העניינים ועבר לאי-שתוף פעולה סוטאלי. השב סען, לאחר מכן, כי "נתגלו סתירות בהודעתו".

אם יספר למישהו — ליודי, לקרובי, ואסילו לאשתו — שהוא נחקר על-ידי המש"ט, כך מנתקים אותו מכל עצה מפי אותם בני-האדם, אשר הוא רגיל להתייעץ עמם בתנאים רגילים. ניתוק זה מגביר את דאגתו ומתיוותו. כאשר שוב אין הוא מסוגל לעמוד בפיתוי ומגלה את הסוד ל מישהו, הרי ברור לו כי ביצע עבירה רצינית. צפוי לשנים ארוכות של מאסר, אפילו לא עבר כל עבירה אחרת.

כך נוצרת בו דאגה חדשה: שמה יודע הדבר לחוקרי. בשעות הארוכות, שבהן הוא נתון לחקירת שתי-יודע, תיעק עניו דאגה נוספת זו, ותחיש את התמוטטותו. אפשר להגביר את המתוחות בדרכים רבות. למשל, אפשר להשמיע בסביבתו קולות של יריות, או שאפשר לדחות את משפטו שוב ושוב לשם יצירת אי-ודאות ומתח.

"אנו יודעים הכל!"

אומרים דעציר: "אנו יודעים את הכל. כדאי לך להודות!" הדבר מבלבל ומביך אותו — ביחוד כאשר אין לו מה להודות. ויסבג מספר על חקירה שעבר ערב מאסרו:

"העברתי במוחי את כל מאורעות עשר השנים האחרונות. חשבתי על כל אדם שהיה לי מגע עמו, או שהחלפתי עמו מכתבים. לבסוף לא מצאתי דבר שיכול היה לעורר חשד סביר כלהשו... לפתע עלה בזכרוני מקרה שאירע לפני שנים רבות, וששכחתי מומן. שזוהי הלב שעוד נותרה לי, נשברה לחלוטין. חשבתי בלבי: ריבנו של עולם, זה בחודאי העניין שהם מתכננים אליו!"

היה זה מקרה קטן, ללא כל קשר עם הפשעים אשר בגללם נחקר, כביכול. אולם עברו עליו עינויים נשמים. הוא תהה אם להודות בעניין או לא.

לפני מאסרו ניתנו לו הוראות, המראות היטב כיצד אפשר ליצור באופן מלאכותי רגשי אשמה ודאגה:

"לך הביתה וחזור הנה מחר. ביתניים, חשוב על כל חיך. חזור מחר וספר לנו מתי באת, בפעם הראשונה, במגע עם האויב, ומה היו הרעיונות שהביאו אותך לכך. אם תודה באופן חפשי ותוכיח לנו שאתה מתכוון להיות מעתה אדם נאמן לנו, נשתדל כמיטב יכולתנו לעזור לך." המאסר עוד מגביר את הפחד. מן הרגע שהוא מוכנס לתאו בכלא, מנותק האסיר לחלוטין מן העולם החיצוני. יכול לעבור זמן רב עד שמגלים לו אפילו מה ההאשמות המיוחסות לו. יש דרכים רבות כדי להאריך את תקופת המתוחות שלו. כך, זמן רב לפני התחלת החקירה, יתכן שכבר התחלפה דרך מחשבתו.

ביתניים מישפש יומם ולילה בזכרונו, כדי לגלות את כל הסיבות האפשריות שיכלו להביא למאסרו. יתכן כי מצא את (המשך בעמוד 24)

במדינה

העם

הפסקת-נופש

מרבד של פרחים כיסה את הנגב, ריחות האביב התפשטו בארץ. בפרוס חג הפסח, שוב ירגשו רבבות ישראלים דחיפה פנימית לנטוש את דירותיהם, לטייל בארץ, להיזכר ביופיו של גוף מולדתם. הם יעשו זאת במרץ כפול, ביוזעם כי מיד לאחר פסח תתחיל תקופה שלא ירבה בה הצחוק. משפט אייכמן יעלה לעיני האזרח הישראלי את הימים הקודרים של השואה. מאבק-הבחירות יזכיר את שיאי האינולת של עסקי-הביש, ואת הסכנות הפנימיות של נתגלו בפרשה. ואילו מדיניות-החוזר של ישראל מתקרבת בעיקבות אכזריות לפשיטת רגל (ראה להלן).

כאשר יאחלו אזרחי ישראל זה לזה, חג שמח, ייעשו זאת הפעם מתוך הכרה כי עליהם להשתמש בהפסקת-נופש זאת כדי לצבור כוח לימים הבאים.

מדיניות

לקראת השואה

● האם פעלו שליחי תנועת-החרות כי אירגוני המחרת הפאשיסטית האנטישמית באלג'יריה?
● האם סופק נשק ישראלי לאירגונים אלה?
● האם קיים שיתוף פעולה הדוק בין ממשלת ישראל ו/או הימין הישראלי לבין אירגונים אלה?

שאלות ממין אלה החלו מבצבצות לאחר רונה בחריפות רבה בצרפת. בין השואלים אנשי הממשלה הצרפתית ופעילי הפלין. **תוקע סכין בגב.** אם היה מישהו מעוניין לשכוח שאלות אלה, הרי דאגו ה פאשיסטים עצמם להזכירן. השבוע נעצו סכין בגב יודיהם הקרובים ביותר.

בביטאון הפאשיסטי ריווארוול הופיעה כתבה סנסציונית. נושאה: הורה הרבה אשר הישראלי הושיטו ל"אולטרא" ה צרפתים באלג'יריה, אשר מנהיגם — ה אנטישמי גיוזה אורטין — נידון לא מכבר למחת בהעדרו, על-ידי בית-דין צבאי ה גוליסטי.

טען הביטאון הפאשיסטי, הקרוב לחוגי אורטין: בין היהודים האלג'יריים ישנם רבים הדוגלים באידיאל הגזעני הניארונצני, "ב דומה לצברים בקיבוצים הישראליים". צער רים אלה עובדים למען האירגונים הפאשיסטיים המוויינים, בהדרכת שליחים מישראל.

בין השליחים האלה נמצא אחד ז'אן גנאסיה, איש-אצל שנפצע במלחמת-תש"ח. לאחרונה נעלם מביתו באלג'יר. או שנאסר על-ידי השלטונות, או שירד למחתרת, כיתר המנהיגים הפאשיסטיים, שפתחו במסע-טרור כללי נגד השלטון הדה-גוליסטי.

מאתר שאביה הרוחני של הריאקציה האלג'ירית-הצרפתית הוא ז'אק סוסטל, ידי דם של שמעון פרס, משה דיין ומנחם בגין, המקיים בפאריס משרד בהנהלת איש-חרות, היה זה סיפור מעניין.

היסטוריה בירושלים. מדוע פירסם העתון סיפור זה? הכוונה היתה ברורה לח' לוסין, הפאשיסטים רצו להרוס סופית את הידידות בין ממשלת דה-גול לבין ממשלת בן-גוריון, להכריח את ישראל (ואת יהודי אלג'יריה) להתייצב נגד כוחת דה-גול להתי פשר עם הפלין.

בעצם, לא היה דרוש מאמר זה כדי ליצור אורה של היסטוריה במשרד-החוזר הירושלמי גם בלעדיו היה ברור כי היחסים בין ישראל אל לבין צרפת מתקרבים לשואה.

המלחמה האלג'ירית נראית כרגע כמתקרבת לסיומה. צרפת מוכנה להעניק לאלג'יריה עצמאות מוחלטת, לא תדרוש אלא את הב' טחת האינטרסים שלה בקשר לנפט אל צורה. ברגע שיושג הסכם מעין זה, תהיה צרפת מעוניינת להשתלב במהירות האנשי רית, במערך הערבי של מארקו-טוניס-אל-ג'יריה. היא תשיט יד לליגה הערבית. ה ידידות עם ישראל, שנולדה כתוצאה ממלחמת-אלג'יריה ונועדה לפתוח חזית שנייה נגד קאהיר, תאבד את ערכה בעיני צרפת, תהיה לפתע למעמסה.

ואילו האלג'יריים — הם יזכרו כי ישראל לחמה בהם בימיהם השחורים ביותר, כאשר ניספו למעלה ממיליון בני אלג'יריה במלחמת-ה' שיזרור של עמם.

תשובת מנרפי-פראנס. במצב זה נש' אר רק גוף אחד בישראל, בעל תוכנית פעולה בקשר למצב שנוצר. היה זה החעד (המשך בעמוד 8)

"JAZZ AT THE PHILHARMONIC"

אתה

פאזיז

שריו אוסקר פיטרסון

תל-אביב — "היכל התרבות" מוצאי-שבת 1 לאפריל ב-8:30 בערב לצה"ל: "קולנוע תל-אביב", יום א', 2/4 ב-6:45 וב-9 לקהל הרחב; ביום ב', 3/4 ב-9. ירושלים: "בנייני האומה", מוצ"ש, 8/4 ב-8:30 ח'פה: "ארמון", יום א', 9/4 ב-9.

כרטיסים:

תל-אביב: "רדיו אוניון", דיזונגוף 116, "כנף", "רוקוקו", "במה" ו"לאן". ירושלים: ש. כהנא; ח'פה: גינצבורג-יובל, גובה.

מיוצגים בישראל על-ידי ג. גודיק וו. ה. רוברט

פרסום בלקין

מכירת חיפול המלאי

נעליים משובחות במחירים מוזלים

סלון עדין

תל-אביב, רחוב אלנבי 92